ECLI:LV:KURT:2019:0923.1A69020719.4.S
Lieta Nr. 1A69020719/30

SPRIEDUMS

Ventspilī 2019. gada 23. septembrī

Kurzemes rajona tiesa: tiesnese Olga Macpane

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzības par Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijas priekšnieka Kaspara Šabāna 2019. gada 25. jūnija lēmumu Nr. 11.1./214.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2019. gada 31. maijā Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijas inspektors Mārtiņš Jermolovs sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk - Sākotnējais lēmums) par to, ka 2019. gada 31. maijā plkst. 18.43 transportlīdzeklis – automašīna Honda ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis) bija novietots stāvēšanai Jelgavas ielā 1, Kuldīgā, traucējot pārvietoties gājējiem, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. punktā noteiktās prasības, un transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.2 pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktu nolemts uzlikt naudas sodu 40 euro apmērā (lietas 15. lapa).

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, Transportlīdzekļa īpašnieks /pers. A/ (lietas 16. lapa) (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) pārsūdzējis to Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijai (lietas 19. lapa).

Ar Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijas priekšnieka K.Šabāna (turpmāk arī – Iestāde) 2019. gada 25. jūnija lēmumu Nr. 11.1./214 (turpmāk arī - Lēmums) uzliktais naudas sods 40 *euro* apmērā atstāts negrozīts (lietas 11.-13. lapa).

Lēmumā norādīts, ka Iestāde konstatējusi, ka 2019. gada 31. maijā plkst. 18.43 tika nofiksēts, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Jelgavas ielā 1, Kuldīgā, vietā, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Par pārkāpumu Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijas inspektors M.Jermolovs ir sastādījis Sākotnējo lēmumu, ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta pirmās, otrās un trešās daļas prasības un 2016. gada 21. jūnija Ministra kabineta noteikumus Nr. 402 "Kārtība, kādā noformē administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumu" nosacījumus.

2019. gada 3. jūnijā Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijā no Sūdzības iesniedzēja tika saņemts iesniegums par Sākotnējā lēmuma anulēšanu, jo novietojis savu automašīnu stāvvietā un uzskata, ka iebrauktuve bija pietiekami plaša un nevienam netraucēja.

Iestāde nav konstatējusi Sūdzības iesniedzēja atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus.

Pārbaudot sastādīto Sākotnējo lēmumu, no foto fiksāžas ir redzams, ka automašīnas vadītājs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 122.2. punktā noteiktās prasības (aizliegts stāvēt vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos, atbildība par ko paredzēta Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā.

Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā.

Lietas izskatīšanas gaitā Iestāde nav konstatējusi Latvijas APK 239. pantā noteiktos apstākļus, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Par Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 4. punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - naudas sods četrdesmit *euro* apmērā.

Pārbaudot /pers. A/ personību administratīvo pārkāpumu izdarījušo personu datu bāzē Iestāde konstatējusi, ka agrāk viņš sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmes jomā četras reizes, līdz ar ko šajā reizē izdarīto pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu un administratīvo lietvedību izbeigt, piemērojot Latvijas APK 21. pantā paredzēto mutvārdu aizrādījumu.

Ņemot vērā minēto, secināts, ka Kuldīgas novada pašvaldības policija nav pieļāvusi spēkā esošo tiesību normu pārkāpumus, tādēļ Iestāde uzskatījusi, ka uzliktais sods nav atceļams.

Par Iestādes Lēmumu 2019. gada 4. jūlijā /pers. A/ iesniedzis sūdzību (lietas 1.-3. lapa), kurā norādīts, ka Lēmums ir atzīstams par prettiesisku un atceļams šādu apsvērumu dēļ.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Lēmums ir atceļams, jo savu automašīnu novietojis Jelgavas ielā 1, Kuldīgā 2019. gada 31. maijā, kas bija pēdējā skolas diena, līdz ar to kopā ar mazmeitu devies uz peldbaseinu, lai atzīmētu pēdējo skolas dienu. Visas stāvvietas bija aizņemtas, tāpēc novietojis savu auto Jelgavas ielā 1 pagalmā, kur nav nekādu ceļa zīmju, ka iebraukt aizliegts, vai ka pagalms būtu privātīpašums. Automašīnu bija novietojis tādā attālumā, lai citi transportlīdzekļi var gan iebraukt, gan izbraukt, kā arī pārliecinājies, ka tas netraucē gājējiem. Automašīna šajā pagalmā atradās apmēram četrdesmit minūtes. Uzskata, ka, novietojot šajā pagalmā savu automašīnu, izjaucis mājas iedzīvotāju ikdienas ritmu un pieradumus, kas ir raksturīgi mazpilsētās. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tas arī izraisīja neapmierinātību mājas iedzīvotājos un tika izsaukta policija.

Sūdzībai pievienoti foto uzņēmumi (lietas 9.-10. lapa), par kuriem Sūdzības iesniedzējs paskaidrojis, ka no tiem redzams, ka kāda automašīna pagalmā tiek novietota ikdienā, kas nebūtu iespējams, ja tiktu traucēta iebraukšana un izbraukšana citiem transportlīdzekļiem, vai tas traucētu gājēju pārvietošanos.

Administratīvā procesa likuma 1. panta (5) noteic, ka ārējais normatīvais akts ir Satversme, likumi, Ministru kabineta noteikumi un pašvaldību saistošie noteikumi, kā arī starptautiskie līgumi un Eiropas Savienības pamatlīgumi un uz to pamata izdotie normatīvie akti, līdz ar to nevienu ārējo

normatīvo aktu Sūdzības iesniedzējs neesot pārkāpis.

Attiecībā par Lēmumā norādīto, ka pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu sakarā ar agrāk izdarītajiem pārkāpumiem ceļu satiksmes jomā, Sūdzības iesniedzējs uzsvēris, ka iepriekšējos pārkāpumus izdarījis ļoti sen, tie ir izbeigti un nevar būt par pamatu šā Lēmuma pieņemšanai, jo Latvijas APK 38. pantā noteikts, ja administratīvi sodītā persona gada laikā no dienas, kad beigusies soda izpildīšana, nav izdarījusi jaunu administratīvo pārkāpumu, tā atzīstama par administratīvi nesodītu.

Ņemot vērā minēto, Sūdzības iesniedzējs lūdzis atcelt Iestādes Lēmumu un atmaksāt atpakaļ uzlikto naudas sodu 40 euro apmērā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo un ceturto daļu lietas dalībniekiem 2019. gada 15. jūlijā nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā, vienlaikus izskaidrojot tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2019. gada 25. augustam (lietas 24. lapa). Līdz noteiktajam termiņam noraidījums tiesnesei netika pieteikts, pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti.

2019. gada 15. augustā tiesā saņemts Iestādes paskaidrojums (lietas 25. lapa), kurā norādīts, ka Iestāde nepiekrīt sūdzībā paustajai argumentācijai un viedoklim, attiecīgi uzskata to par nepamatotu un noraidāmu šādu apsvērumu dēļ:

- atbilstoši Sākotnējā lēmumā norādītajam 2019. gada 31. maijā plkst. 18.43 tika nofiksēts, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Jelgavas ielā 1, Kuldīgā, vietā, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos;

- Iestāde uzskata, ka, pieņemot Lēmumu, ir ņemti vērā visi taisnīgam un tiesiskam lēmumam nepieciešamie būtiskie nosacījumi, tostarp, ir konstatēts pārkāpuma subjektīvo un objektīvo pazīmju kopums, ievēroti 2016. gada 21. jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 402 "Kārtība, kādā noformē administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumu" prasības, piemērots minimālais iespējamais soda apmērs, izvērtēti apstākļi, kas nepieciešami, lai lemtu par iespējamu pārkāpuma atzīšanu par maznozīmīgu;

- *atbilstoši 2015. gada 2. jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 122.2. punktam - j*a ar ceļa zīmēm vai ceļa apzīmējumiem nav noteikts citādi, stāvēt aizliegts (..) citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos. Par minētā CSN punkta neievērošanu paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā. Ar minēto tiesību normu saturu Iestāde vērsusi uzmanību uz to, ka likumdevējs šajā gadījumā ir noteicis, ka par pārkāpumu ir uzskatāma transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai tādā veidā, ka tas **var** neļaut braukt citiem transportlīdzekļiem vai **var** traucēt gājēju pārvietošanos, neatkarīgi no tā, kurā vietā (ietve, trotuārs, iela, pagalms, stāvlaukums u.tml.) transportlīdzeklis ticis novietots. Respektīvi, pie atbildības ir saucami to transportlīdzekļu vadītāji, kuru novietotie transportlīdzekļi var traucēt citiem satiksmes dalībniekiem;

- Iestāde paskaidrojusi, ka, lai konstatētu Sūdzības iesniedzēja darbībās Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktā paredzētā pārkāpuma sastāvu, nav nepieciešams, lai pārkāpuma rezultātā būtu iestājušās kādas sekas, proti, lai kādam konkrētam transportlīdzeklim vai gājējiem tiktu traucēta braukšana, jo ir pilnīgi pietiekami konstatēt, ka šādas sekas varēja iestāties;

- apskatot lietā esošo foto fiksāžu, ir redzams, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Jelgavas ielas 1 pagalmā, turklāt automašīnas aizmugurējā daļa ir novietota arī uz gājēju ietves. Minēto faktu savā sūdzībā nenoliedz arī Sūdzības iesniedzējs, attaisnojot savu rīcību ar minētā nama īpašnieka rīcību, kas novietojis savu automašīnu blakus savas mājas namdurvīm. Vienlaikus Iestāde norādījusi, ka iebraukšanu minētā nama (namu) pagalmā neierobežo nekāda veida ceļa zīmes, taču, kā jau norādīts Lēmumā, transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums pārliecināties, vai ilgstoši novietojot stāvēšanai savu automašīnu, nevar tikt traucēti citi satiksmes dalībnieki;

- Iestāde kritiski vērtējusi Sūdzības iesniedzēja argumentus par to, ka šāda rīcība būtu attaisnojama ar skolēnu pēdējo mācību gada dienu vai aizņemtām stāvvietām, jo minētie argumenti nenozīmē to, ka šādos apstākļos netiktu traucēti citi satiksmes dalībnieki (neatkarīgi no tā vai tie ir transportlīdzekļi vai gājēji). Iestāde norādījusi uz pastāvošo tiesu praksi ceļu satiksmes lietās, piemēram, Administratīvās rajona tiesa 2011. gada 29. marta spiedumā lietā Nr. A421006509, norādījusi, ka *piedalīšanās ceļu satiksmē prasa nepārtrauktu uzmanību, lai atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 4. punkta prasībām ceļu satiksmes dalībnieks būtu gatavs izpildīt minēto noteikumu un citu normatīvo aktu prasības. (..) Transportlīdzekļa vadītājam ir jāvadās no reālās dzīves situācijas - var būt notikusi kāda avārija, var tikt veikts ceļa remonts un tikt traucēta vai novirzīta satiksme,* respektīvi, neuzmanība un/vai paradums neattaisno un nevar attaisnot transportlīdzekļu vadītāju pārkāpumus, jo arī izskatāmajā gadījumā novietotais transportlīdzeklis varēja traucēt citiem satiksmes dalībniekiem (piemēram, glābšanas dienestu transportam vai iedzīvotāju tiesībām brīvi pārvietoties), vēl jo vairāk, ņemot vērā paša Sūdzības iesniedzēja norādīto termiņu, uz kādu Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai konkrētajā vietā.

Rezumējot norādīto, Iestāde secinājusi, ka policijas inspektors ir pareizi novērtējis situāciju, proti, ka Transportlīdzeklis ticis novietots tādā vietā un veidā, kas var traucēt braukt citiem transportlīdzekļiem un traucēt arī gājēju pārvietošanos, līdz ar to arī Sākotnējais lēmums, kā arī Iestādes Lēmums ir sastādīts tiesiski un pamatoti, attiecīgi lietā ir nepārprotami pierādīts, ka 2019. gada 31. maijā plkst. 18.43 automašīna Honda CRV ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ bija novietota stāvēšanai vietā, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos un Lēmums atstājams spēkā.

M o t ī v u d a ļ a

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta pirmo daļu rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā, bet mutvārdu procesu tiesa nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Ņemot vērā, ka tiesā nav lūgums par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, lieta skatāma rakstveida procesā.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību, kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Saskaņā ar Latvijas APK 244. pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Izvērtējot visus lietas materiālus, tiesai nav šaubu, ka Sūdzības iesniedzējs Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā un laikā bija novietojis stāvēšanai Transportlīdzekli, ko viņš nav apstrīdējis.

Tomēr, pārbaudot lietas materiālus un novērtējot pārsūdzēto Lēmumu un tā pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem motīviem, tiesa atzīst, ka Iestādes Lēmums un Sākotnējais lēmums atceļami un administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama turpmāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

No Sākotnējā lēmuma izriet, ka Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par to, ka 2019. gada 31. maijā Transportlīdzekli novietojis stāvēšanai Jelgavas ielā 1, Kuldīgā - vietā, kur traucē gājēju pārvietošanos, tādējādi pārkāpjot CSN 122.2. apakšpunkta prasības. Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 4. punktu nolemts Transportlīdzekļa īpašniekam uzlikt naudas sodu 40 *euro*.

Saskaņā ar CSN 122.2. apakšpunktu aizliegts stāvēt vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos. Savukārt Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā paredzēta administratīvā atbildība par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos, uzliekot naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 *euro* apmērā.

Judikatūrā atzīts, ka administratīvā protokols kā sākotnējā apsūdzība ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības. Faktiski šī amatpersona atzīst, ka ar protokolā konstatētajām darbībām persona ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru paredzēta administratīvā atbildība. Līdz ar to, no vienas puses, tiesa, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu šajā lietā, izvērtē protokolā izteiktā atzinuma pamatotību, proti, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības. Savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (sk. Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 25. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKA-157).

Konkrētajā gadījumā Sākotnējais lēmums sastādīts par to, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai vietā, kur tas traucē gājēju pārvienošanos. Līdz ar to Iestādes Lēmumā un paskaidrojumos izklāstītie apsvērumi par stāvēšanai novietotā Transportlīdzekļa traucēšanu citu transportlīdzekļu braukšanai neattiecas uz protokolā fiksēto pārkāpumu un tiesa tos nevērtē.

Turklāt arguments par to, ka Transportlīdzeklis var traucēt citu transportlīdzekļu kustībai, tiesas ieskatā, ir bez pamata, jo no lietai pievienotajiem pierādījumiem (foto attēliem) nav iespējams izdarīt nepārprotamu secinājumu, ka Transportlīdzeklis traucē vai var traucēt iebraukt vai izbraukt no pagalma citiem transportlīdzekļiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 286.[6] panta devītās daļas 1. punktu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums.

Lai sūdzības iesniedzēja darbībās konstatētu Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā minētā administratīvā pārkāpuma sastāvu saskaņā ar Sākotnējā lēmumā fiksēto, nepieciešams gūt pierādījumus, ka Transportlīdzeklis 2019. gada 31. maijā Jelgavas ielā 1, Kuldīgā plkst. 18.43 traucēja gājēju pārvietošanos.

Tiesa pievienojas Iestādes un tiesu praksē nostiprinātam viedoklim, ka, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie atbildības par izdarīto pārkāpumu saskaņā ar Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktu, nav nepieciešams konstatēt sekas, proti, nav nepieciešams fiksēt brīdi, ka transportlīdzeklis traucēja kādam citam transportlīdzeklim, jo atbildība ir paredzēta par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos. Ņemot vērā, ka ar Sākotnējo lēmumu Sūdzības iesniedzējam sods piemērots par Transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai vietā, kur tas traucē gājēju pārvienošanos, tiesa norāda, ka šajā gadījumā Iestādei ir pienākums konstatēt un pierādīt, ka novietotais Transportlīdzeklis traucē gājēju pārvietošanos.

Izvērtējot lietai pievienotās fotogrāfijas, Iestādes paskaidrojumos un sūdzībā par Lēmumu paustos apsvērumus, tiesa secina, ka Transportlīdzeklis bija novietots dzīvojamā nama (namu) iekšpagalmā, kur transportlīdzekļu iebraukšanu, apstāšanos un stāvēšanu neierobežo nekāda veida ceļa zīmes. Tāpat redzams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai tieši pretī mājas ieejas durvīm, taču starp durvīm un Transportlīdzekli ir pietiekami liels attālums, un konkrēti, visas ietves platumā, lai pa to bez apgrūtinājuma pārvietotos gājēji.

Tāpat no lietai pievienotajiem foto attēliem redzams, ka mājas ieejas durvis ir atvērtas. Tiesa secina, kā tādā veidā radīts vizuāls iespaids, ka tieši novietotais Transportlīdzeklis traucē gājēju pārvietošanos. Tomēr, neraugoties uz apstākli, ka mājas durvis ir atvērtas, tiesas ieskatā, arī šādos apstākļos stāvēšanai novietotais Transportlīdzeklis netraucē gājēju pārvietošanos. Turklāt pretēji Iestādes norādītajam tiesa atzīst, ka novietotais Transportlīdzeklis neatrodas uz gājēju ietves, bet piekļaujas tai cieši līdzās.

Saskaņā ar Latvijas APK 7. panta pirmajā daļā noteikto nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā. Šā panta otrajā daļā paredzēts, ka lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Saskaņā ar Latvijas APK 239. panta 1. punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. No minētā secināms, ka administratīvās atbildības vienīgais pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas darbībās. Tādējādi pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas APK paredzēts administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – vainojama darbība. Iztrūkstot kaut vienam no minētajiem elementiem, administratīvā pārkāpuma sastāvs neveidojas.

Tā kā tiesa Sūdzības iesniedzēja rīcībā nav konstatējusi Latvijas APK 149.[10] panta piektās daļas 4. punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvo pusi, tad saskaņā ar Latvijas APK 239. panta 1. punktā noteikto lietvedība izbeidzama, jo nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, līdz ar ko atceļams gan Sākotnējais lēmums, gan Iestādes Lēmums, ar kuru Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Sūdzības iesniedzējs lūdzis atmaksāt atpakaļ uzlikto naudas sodu 40 *euro*, taču sūdzībai nav pievienoti pierādījumi, ka tāds ir samaksāts. Līdz ar to tiesa nevar lemt par naudas atmaksu, bet izskaidro, ka Sūdzības iesniedzējam ir tiesības pēc tiesas sprieduma stāšanās spēkā vērsties Iestādē ar lūgumu atmaksāt samaksāto naudas sodu, iesniedzot par to attiecīgus pierādījumus.

Papildus tiesa vērš uzmanību, ka saskaņā ar Latvijas APK 272. pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums un vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, savukārt 274. pantā noteikts, ka izskatījusi administratīvā pārkāpuma lietu, institūcija (amatpersona) pieņem lēmumu šajā lietā, kurā cita starpā norāda lietā pieņemto lēmumu. Līdz ar to, tiesas ieskatā, Lēmuma rezolutīvajā daļā ir jānorāda, vai Sūdzības iesniedzējs tiek saukts pie administratīvās atbildības. Taču, kā redzams no Lēmuma, tajā norādīts, ka naudas sods 40 *euro* apmērā, kurš uzlikts 2019. gada 16. maijā (protokols-lēmums Nr. /numurs/) atstājams nemainīgs.

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestāde Lēmumā, vērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. /numurs/ un jautājumu par administratīvā soda uzlikšanu Sūdzības iesniedzējam 2019. gada 31. maijā, Lēmuma rezolutīvajā daļā nepareizi norādījusi Sākotnējā lēmuma numuru un naudas soda uzlikšanas datumu, turklāt no Lēmuma rezolutīvās daļas nav redzamas ziņas par personu, kurai ir uzlikts administratīvais sods. Tomēr šīs neprecizitātes konkrētajā gadījumā tiesa atzīst par nebūtiskām, jo no Lēmuma satura nepārprotami izriet, ka tajā vērtēta tieši Sākotnējā lēmumā norādītā Sūdzības iesniedzēja rīcība.

Tāpat attiecībā uz Iestādes Lēmumā konstatēto, ka Sūdzības iesniedzējs agrāk četras reizes sodīts par pārkāpumiem ceļu satiksmes jomā un tādēļ izdarīto pārkāpumu nevar atzīt par maznozīmīgu saskaņā ar Latvijas APK 21. pantu, tiesa norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 38. pantu persona atzīstama par administratīvi nesodītu, ja gada laikā no dienas, kad beigusies soda izpildīšana, tā nav izdarījusi jaunu administratīvo pārkāpumu. No lietai pievienotās IeM Informācijas centra izdrukas par personas administratīvajiem pārkāpumiem (lietas 17.-18. lapa) secināms, ka Sūdzības iesniedzējs ir atzīstams par administratīvi nesodītu.

Vērtējot pārējos Sūdzības iesniedzēja norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka katru no tiem nav nepieciešams detalizēti argumentēt šajā nolēmumā,

jo, tiesas ieskatā, tie nav uzskatāmi par tik nozīmīgiem, kas varētu ietekmēt pieņemamo nolēmumu. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav jāsaprot kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (Senāta 2010. gada 11. marta sprieduma lietā Nr. SKA-66/2010 14. punkts, 2012. gada 21. februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-186/2012 10. punkts, 2013. gada 1. jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr. SKA-584/2013 10. punkts). Ņemot vērā minēto, tiesa nevērtēs citus argumentus, jo tie nav atzīstami par nozīmīgiem no tiesību viedokļa, kā arī tie neietekmē tiesas izdarītos secinājumus.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 2. punktu un 239. panta 1. punktu, tiesa

n o s p r i e d a

Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijas priekšnieka K.Šabāna 2019. gada 25. jūnija lēmumu Nr. 11.1./214 un Kuldīgas novada pašvaldības pašvaldības policijas inspektora M.Jermolova 2019. gada 31. maija administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. /numurs/ atcelt un administratīvā pārkāpuma lietu izbeigt.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no tā pieejamības dienas var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesai, sūdzību iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā 2019. gada 23. septembrī.

Tiesnese O.Macpane